

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Pravna stvar:

Tužitelj: **1. POTENTIAL LEVEL SOLUTION d.o.o.**, OIB: 40878211008, Mletačka ulica 14, 52100 Pula, zastupano po punomoćnici Mariji Božić Krajnović, odvjetnici u Puli

2. YACHT MANAGEMENT SERVICE d.o.o. Pula, Cesta prekomorskih brigada 12, OIB: 96252508778, zastupano po punomoćniku Šehu Erolu, odvjetniku u Puli

u ime i za račun stečajnog dužnika **CHECKER YACHTING d.o.o. u stečaju**, OIB: 13360044716, Pula, Mletačka 14

Tuženik: **CHECKER LINE d.o.o.**, OIB: 42569233466, Split, Zrinjsko-Frankopanska 62, zastupano po punomoćniku Tomiju Miladinoviću, odvjetniku u Puli

Radi: utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine vjerovnika CHECKER LINE d.o.o. prijavljene u stečajnom postupku posl. br. St-189/2025 u iznosu od 2.050.000,00 EUR kao tražbine drugog višeg isplatnog reda

VPS: 2.050.000,00 EUR

T U Ž B A

putem e-komunikacije, punomoć za zastupanje, prilozi

- Obavještava se naslovni sud da je za zastupanje u ovoj pravnoj stvari 1. tužitelj temeljem punomoći u prilogu opunomoćio odvjetnicu Mariju Božić Krajnović stoga se moli sud da sva pismena dostavlja na adresu punomoćnice, odnosno putem sigurno elektroničkog pretinca punomoćnice.
- Obavještava se naslovni sud da je za zastupanje u ovoj pravnoj stvari 2. tužitelj temeljem punomoći u prilogu opunomoćio odvjetnika Šehu Erola stoga se moli sud da sva pismena dostavlja na adresu punomoćnika, odnosno putem sigurno elektroničkog pretinca punomoćnika.

I. Ovosudnim rješenjem posl. br. St-189/2025-68 od 14. travnja 2026., tužitelji su upućeni - u ime i za račun stečajnog dužnika CHECKER YACHTING d.o.o. u stečaju, OIB: 13360044716, Pula, Mletačka 14 - pokrenuti spor radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine vjerovnika CHECKER LINE d.o.o. prijavljene u stečajnom postupku posl. br. St-189/2025 u iznosu od 2.050.000,00 EUR kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, sve sukladno čl. 266. st. 4. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22, 27/24, dalje u tekstu: SZ).

Tužitelji, stoga, unutar zakonskog roka od 8 dana od pravomoćnosti rješenja St-189/2025-68 od 14. travnja 2026., sukladno čl. 267. st. 1. SZ, podnose predmetnu tužbu.

Dokaz: - rješenje Trgovačkog suda u Pazinu posl. br. St-189/2025-68

II. Tužitelji uvodno navodi kako je pred naslovnim sudom u tijeku stečajni postupak nad dužnikom CHECKER YACHTING d.o.o. koji se vodi pod posl. br. St-189/2025.

Tuženik je u stečajnom postupku podnio prijavu tražbine u iznosu od 2.050.000,00 eura navodeći kao pravnu osnovu tražbine usmeni Ugovor o zajmu te navodi da posjeduje ovršne isprave, i to 5 bjanko zadužnica, OV-12682/2024, OV-12683/2024, OV-12684/2024, OV-12685/2024 i OV-12690/2024, sve od 14. lipnja 2024., solemizirane kod javne bilježnice Nansi Kopic iz Pule, na ukupni iznos od 750.000,00 EUR.

Imenovana stečajna upraviteljica je na prvom ispitnom ročištu od 14. listopada 2025. osporila predmetnu tražbinu (kao i tražbinu tuženika u iznosu od 620.000,00 eura) kao tražbinu nižeg isplatnog reda u smislu čl. 139. st. 1. t. 5. SZ u vezi s čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima (NN 111/93 i dr.; dalje u tekstu: ZTD). Rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu br. St-189/2025-47 od 29. listopada 2025. predmetna je tražbina odbijena.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem Pž-4788/2025-2 od 22. prosinca 2025., rješavajući po žalbi tuženika, ukinuo prvostupanjsko rješenje uz uputu da se moraju utvrditi bitne činjenice u kontradiktornom postupku.

S obzirom na navedeno drugostupanjsko rješenje, na posebnom ispitnom ročištu od 10. travnja 2026. stečajna je upraviteljica formalno priznala spornu tražbinu, no tužitelji su je u cijelosti osporili. Rješenjem St-189/2025-68 od 14. travnja 2026. sud je, primjenom čl. 266. st. 4. SZ, uputio osporavatelje na parnicu.

Dokaz: - kao pod I.
- uvid u ovosudni spis posl. br. St-189/2025
- uvid u rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž-4788/2025-2 od 22. prosinca 2025.

- uvid u prijavu tražbine tuženika
- uvid u bjanko zadužnice OV-12682/2024, OV-12683/2024, OV-12684/2024, OV-12685/2024 i OV-12690/2024 od 14. lipnja 2024.
- po potrebi drugi dokazni prijedlozi

III. Prvenstveno, činjenično tužitelji pojašnjavaju kako je stečajni dužnik osnovan osnovan 11. prosinca 2023. Tuženik je u trenutku sklapanja spornog ugovora jedini član i osnivač društva stečajnog dužnika.

Suprotno tvrdnji tuženika, stvarni pravni odnos između tuženika i stečajnog dužnika u pogledu spornog iznosa od 2.050.000,00 EUR nije *"usmeno sklopljeni ugovor o zajmu od 20. veljače 2024."* već dva pisana i solemniziranim akta, uložena u stečajni spis, i to Ugovor o ulaganju u stečajnog dužnika od 4. siječnja 2024., solemniziran kod javnog bilježnika Nansi Kopic pod posl. br. OV-12704/2024.

Dakle, dana 4. siječnja 2024. više od gotovo dva mjeseca prije navodnog "usmenog ugovora o zajmu" među istim strankama je (nesporno) sklopljen Ugovor o ulaganju u stečajnog dužnika koji je solemniziran kod javnog bilježnika Nansi Kopic pod brojem OV-12704/2024 dana 14. lipnja 2024. U tom ugovoru tuženik izričito izjavljuje da sredstva prenosi stečajnom dužniku *"bez naknade, na neodređeno vrijeme, bez obveze vraćanja"*. Tuženik je u Ugovoru o ulaganju nastupao u svojstvu osnivača i jedinog člana stečajnog dužnika. Dana 5. lipnja 2024. tuženik je potpisao Izjavu o ustupu, upućeno društvu Cantiere Nautico Cranchi S.p.A. prema kojoj izričito ustupa potraživanje od 2.050.000,00 EUR stečajnom dužniku *"bez ikakvih uvjeta"*, koji je prijenos društvo Cantiere Nautico Cranchi S.p.A. prihvatilo. Time je tuženik izrijekom otpustio svaki eventualni dug koji bi stečajni dužnik prema njemu imao, čime se takva obveza primjenom relevantnih obveznopравnih odredbi po sili zakona gasi.

Iznos od 2.050.000,00 EUR odgovara ukupnom iznosu predujmova koje je tuženik tijekom razdoblja između 3. studenog 2022. i 19. veljače 2024. uplatio Cantiere Nautico Cranchi S.p.A. na ime kupnje jahte modela SESSANTASETTE 67 FLY (serijski br. IT-CRAB7911C424) temeljem Ugovora o prodaji brodice za razonodu od 01.09.2022. Nakon ustupa, stečajni dužnik je upravo navedenu jahtu unio u svoju imovinu i upisao je u Očevidnik brodova.

Dakle, na dan prijave tražbine stečajnog dužnika ne postoji nikakva valjana pravna osnova za navodnu tražbinu tuženika prema stečajnom dužniku od 2.050.000,00 EUR jer je sam tuženik iznos kvalificirao kao ulaganje (a ne zajam) ugovorom od dana 4. siječnja 2024., a potom izričito otpustio dug od 2.050.000,00 EUR dana Izjavom o ustupu od 5. lipnja 2024.

Sve relevantne isprave između tuženika i stečajnog dužnika potpisao je isključivo Denis Korelić kao zakonski zastupnik obje ugovorne strane.

Tuženik koji je svojom izričitom pisanom izjavom (Ugovor o ulaganju OV-12704/2024 od 4. siječnja 2024.) naveo da iznos neće biti vraćan te ga bez naknade ulaže u stečajnog dužnika, ne može sada u trenutku stečaj stečajnog dužnika i nove uprave stečajnog dužnika pretendirati na vraćanje istovjetnog iznosa pod fiktivnom kvalifikacijom usmenog ugovora o zajmu. Takvo postupanje predstavlja zlouporabu prava suprotno relevantnim obveznopравnim odredbama.

Dokaz:

- kao pod I. i II.
- izvadak iz sudskog registra za stečajnog dužnika
- izvadak iz sudskog registra za tuženika

- uvid u Ugovor o ulaganju od 4. siječnja 2024.
- uvid u Izjavu o ustupu od 5. lipnja 2024.
- Ugovor o prodaji brodice
- izvaci banaka o stanju računa stečajnog dužnika u razdoblju nastanka tražbine
- saslušanje zz tužitelja Lucijane Lozančić
- saslušanje Željke Krajtner u svojstvu stečajne upravitelje
- saslušanje Denisa Korelića
- knjigovodstveno- financijsko vještačenje
- po potrebi drugi dokazni prijedlozi

IV. Nadalje, dana 14. lipnja 2024., isti dan, kod istog javnog bilježnika, isti potpisnik, i to Denis Korelić kao zakonski zastupnik i tuženika i stečajnog dužnika ovjerio je Ugovor o ulaganju OV-12704/2024 koji izričito navodi da se uloženi iznos *"neće vraćati"* i da se daje *"bez naknade, na neodređeno vrijeme"* te 8 bjanko zadužnica ukupne vrijednosti 1.200.000,00 eura, među njima i one koje u prijavi tražbine prilaže kao ovršne isprave, a koje su navodno za ovdje spornu tražbinu po tvrdnji tuženika trebale jamčiti istovjetnu obvezu vraćanja.

Uzredno rečeno, predmetne bjanko zadužnice izdane su istoga dana, 14. lipnja 2024., kada i bjanko zadužnice koje su kao ovršne isprave priložene uz prijavu druge tražbine tuženika u istom stečajnom postupku, u iznosu od 620.000,00 EUR, iako je i ta navodna tražbina prema tvrdnjama tuženika nastala mjesecima ranije. Ni u odnosu na navedenu tražbinu nije moguće utvrditi uzročno-posljedičnu vezu između tražbine i instrumenata osiguranja, vremenski slijed nastanka obveze i izdavanja zadužnica niti postoji podudarnost između iznosa tražbine i iznosa zadužnica koje ju navodno osiguravaju. Naime, zadužnice izdane na iznos od 300.000,00 EUR priložene su kao osiguranje tražbine u iznosu od 620.000,00 EUR.

Dodatno, iz samog slijeda ovjere zadužnica proizlazi njihovo sukcesivno i međusobno isprepleteno izdavanje pa se tako OV-12682/24 do OV-12685/24 odnose na tražbinu od 2.050.000,00 EUR, OV-12686/24 i OV-12687/24 na tražbinu od 620.000,00 EUR, dok se zadužnica OV-12690/24 ponovno odnosi na tražbinu od 2.050.000,00 EUR.

Upravo je i naslovni sud ispravno u rješenju St-189/2025-47 konstatirao da *"(...) ne postoji nikakva poveznica"* između bjanko zadužnica i navodnog zajma.

Opisane okolnosti ukazuju da predmetne zadužnice nisu izdavane kao instrument osiguranja jasno određenih i individualiziranih obveza, već naknadno i bez jasne povezanosti s konkretnim pravnim poslovima. Takvo postupanje odstupa od uobičajene trgovačke i financijske prakse, osobito u odnosima između povezanih društava, gdje se upravo zbog mogućeg sukoba interesa očekuje viši stupanj transparentnosti i dokumentiranosti pravnih poslova.

Osim toga, 11 dana prije solemnizacije bjanko zadužnica (tj. 5. lipnja 2024.) tuženik je već izrijekom otpustio sva potraživanja prema stečajnom dužniku Izjavom o ustupu što dodatno čini predmetne bjanko zadužnice bez pravne osnove i lišava ih bilo kakve uzročno-posljedične veze s navodnim zajmom.

Dokaz:

- kao pod I., II. i III.
- po potrebi ostali dokazni prijedlozi

V. Podredno, čak i kada bi se prihvatilo da je određena tražbina tuženika prema stečajnom dužniku nastala i opstala, ista bi morala biti svrstana u niži isplatni red sukladno čl. 408. st. 1. ZTD ZOTD 408.

U konkretnom slučaju su stoga nedvojbeno ispunjeni svi zakonski preduvjeti za primjenu čl. 408. ZTD. Tuženik je bio jedini član stečajnog dužnika u trenutku navodnog zajma. Stečajni dužnik je u trenutku zajma bio u osnivačkoj fazi, bez imovine, prihoda ni kapitala, dakle u "krizi" u smislu navedenog članka. Uredni bi gospodarstvenik u takvoj situaciji pribavio vlastiti kapital, a ne zajam. Sam tuženik u Ugovoru o ulaganju izričito navodi da sredstva prenosi "bez obveze vraćanja", čime potvrđuje da je ekonomska bit radnje ulog u kapital, a ne zajam.

Pojam "krize" u smislu čl. 408. st. 1. ZTD podrazumijeva stanje u kojem društvo ne raspolaže sredstvima dostatnim za poslovanje, a ne postoji druga mogućnost pribavljanja sredstava koja bi trebala poslužiti njegovoj sanaciji odnosno pokretanju djelatnosti (Visoki trgovački sud RH, Pž-2169/2022-2 od 20. svibnja 2022.; Pž-4478/2024-2 od 10. prosinca 2024.). Ključna okolnosti pri ocjeni navedene pretpostavke jest je li društvo u trenutku davanja zajma moglo pribaviti sredstva pod uobičajenim tržišnim uvjetima, odnosno od neovisne financijske institucije (Visoki trgovački sud RH, Pž-6528/2019-5 od 16. srpnja 2020.; Pž-3125/2014-5 od 4. veljače 2015.).

U konkretnom slučaju činjenice su jasne i nesporne - stečajni dužnik je u trenutku sklapanja navodnog usmenog Ugovora o zajmu bio osnovan svega dva mjeseca ranije, bez ijednog poslovnog prihoda, bez ikakve imovine i bez ikakvog poslovnog rezultata, što se nedvojbeno potvrđuje bankovnim izvancima. Nijedna komercijalna banka niti druga neovisna financijska institucija u takvim uvjetima ne bi takvom subjektu odobrila kredit od više od 2.000.000,00 EUR jer za to ne postoje nikakvi poslovni ni kreditni parametri koji bi takvu odluku opravdavali s aspekta urednog poslovanja. Štoviše, Visoki trgovački sud je u predmetu Pž-82/2023-4 od 6. srpnja 2023. potvrdio da je za utvrđenje krize dovoljan i znatno blaži pokazatelj, i to sama nemogućnost vraćanja zajma, dok u predmetnoj pravnoj stvari pored navedenog postoji i potpuna odsutnost ikakve poslovne aktivnosti, prihoda i imovine od samog trenutka osnivanja. Stoga je bez svake sumnje jedino sukladno ponašanje urednog gospodarstvenika u takvoj situaciji bilo pribavljanje vlastitog kapitala, a ne zajma, što je tuženik uostalom faktično i učinio Ugovorom o ulaganju od 4. siječnja 2024., gdje je sam izričito naveo da sredstva prenosi *"bez naknade i bez obveze vraćanja."*

Tražbina temeljena na takvom zajmu koji nadomješta vlastiti kapital svrstava se u niži isplatni red prema čl. 139. st. 1. t. 5. Stečajnog zakona, kojim se određuje da se kao tražbine nižih isplatnih redova namiruju *"tražbine za povrat zajma kojim se nadomješta kapital nekoga člana društva ili odgovarajuće tražbine."*

Dokaz: - kao pod I., II., III. i IV.
- po potrebi drugi dokazni prijedlozi

VI. Slijedom svega navedenog, navodni *"usmeni ugovor o zajmu od 20. veljače 2024."* predstavlja prividni pravni posao koji prikriva stvarni odnos ulaganja koji je tuženik sam definirao u Ugovoru o ulaganju OV-12704/2024 od 4. siječnja 2024. Sukladno čl. 285. st. 1. ZOO, prividni ugovor nema učinka među ugovarateljima te stoga navodni Ugovor o zajmu ne proizvodi pravne učinke na koje se tuženik poziva.

Podredno, ukoliko bi sud ipak utvrdio da prikriveni ugovor zadovoljava pretpostavke za valjanost, na takav bi se pravni posao, s obzirom na okolnosti, imao primjeniti čl. 408. ZTD pa bi se takva tražbina sukladno čl. 139. SZ posljedično svrstala u niži isplatni red.

Neovisno o prethodnom, Izjavom o ustupu od 5. lipnja 2024. tuženik je izričito i bezuvjetno izjavio da ustupa potraživanje od 2.050.000,00 EUR stečajnom dužniku "bez ikakvih uvjeta", koji prijenos je društvo Cantiere Nautico Cranchi S.p.A. prihvatilo. Navedenom izjavom tuženik je u materijalnom smislu odustao od svakog potraživanja koje bi eventualno imao prema stečajnom dužniku.

Sukladno čl. 203. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, obveza prestaje kad vjerovnik izjavi dužniku da neće zahtijevati njezino ispunjenje, a dužnik se s tim suglasi. Pritom, otpust duga ne mora biti formalno upućen neposredno dužniku niti izrijekom navesti da se radi o otpustu, dostatno je da iz sadržaja i konteksta izjave nedvosmisleno proizlazi volja vjerovnika da se odriče potraživanja, što Izjava o ustupu ispunjava riječima "bez ikakvih uvjeta." Vrhovni sud Republike Hrvatske u predmetu Rev-37/2015-2 od 27. veljače 2019. potvrdio je da izjava kojom vjerovnik navodi da nema "nikakvih potraživanja" prema dužniku predstavlja valjan otpust duga u smislu čl. 203. ZOO, neovisno o obliku u kojemu je izjava dana, i to čak kada sama izjava nije bila ni javnobilježnički ovjerena ni izravno upućena dužniku kao pravnoj osobi. Štoviše, čl. 206. ZOO propisuje da opći otpust dugova gasi sve vjerovnikove tražbine prema dužniku, pa i one za koje vjerovnik nije izrijekom znao da postoje, čime je eventualno potraživanje tuženika prema stečajnom dužniku u iznosu od 2.050.000,00 EUR po sili zakona nestalo s danom 5. lipnja 2024., dakle još prije otvaranja stečajnog postupka.

VII. Tužitelji, cijeneći sve navedeno, predlažu da sud po provođenju dokaznog postupka donese sljedeću:

PRESUDU

I. Utvrđuje se da je osporavanje tražbine tuženika CHECKER LINE d.o.o., OIB: 42569233466, prijavljene u stečajnom postupku posl. br. St-189/2025 pred Trgovačkim sudom u Pazinu, u iznosu od 2.050.000,00 EUR (slovima: dva milijuna pedeset tisuća eura), osnovano jer navedena tražbina u iznosu od 2.050.000,00 eura ne postoji.

II. Nalaže se tuženiku CHECKER LINE d.o.o. da tužiteljima POTENTIAL LEVEL SOLUTION d.o.o., OIB: 40878211008 i YACHTMANAGEMENT SERVICE d.o.o., OIB: 96252508778, naknadi parnične troškove ovoga postupka u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude, pod prijetnjom ovrhe, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana pravomoćnosti presude do dana isplate.

Podredno – ukoliko sud utvrdi da prethodni tužbeni zahtjev nije osnovan, tužitelj predlaže sudu po provođenju dokaznog postupka donijeti sljedeću

PRESUDU

I. Utvrđuje se da tražbina tuženika CHECKER LINE d.o.o. prijavljena u stečajnom postupku posl. br. St-189/2025 pred Trgovačkim sudom u Pazinu, u iznosu od 2.050.000,00 EUR (slovima: dva milijuna pedeset tisuća eura), u onom dijelu u kojemu eventualno postoji, nije tražbina drugog višeg isplatnog reda, već predstavlja tražbinu nižeg isplatnog reda u smislu čl. 139. st. 1. t. 5. Stečajnog zakona u vezi s čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima, te se ista svrstava u niži isplatni red u stečajnom postupku St-189/2025.

II. Nalaže se tuženiku CHECKER LINE d.o.o. da tužiteljima POTENTIAL LEVEL SOLUTION d.o.o., OIB: 40878211008 i YACHTMANAGEMENT SERVICE d.o.o., OIB: 96252508778, naknadi parnične troškove ovoga postupka u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude, pod prijetnjom ovrhe, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana pravomoćnosti presude do dana isplate.

U Puli, 7. svibnja 2026.

1. tužitelj po punomoćnici:

2. tužitelj popunomoćniku:

Troškovnik:

- sastav tužbe: - 17.169,00 EUR + PDV
- sudske pristojbe - po odluci suda